

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/68/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8109223910
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:8109223910.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek Mgr. Jany Janics Bajánkovej a Mgr. Barbory Bartekovej v právnej veci žalobcu: F. I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/X, H., zast.: JUDr. Matúš Hríb, so sídlom Na hradbách 5, Bardejov proti žalovanému: SR - Ministerstvo obrany SR, IČO: 30845572, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, v konaní o zaplatenie 2.001,59 € s príslušenstvom na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného Bratislava III v Bratislave zo dňa 15.04.2016, č.k. 12C/102/2010-195, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného Bratislava III v Bratislave zo dňa 15.04.2016, č.k. 12C/102/2010-195, v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 30.09.2009 voči žalovanému domáhal pôvodne zaplatenia sumy 1.472,72 € s príslušenstvom z titulu nároku na výplatu príspevku na bývanie v zmysle ust. § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov, ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 346/2005 Z.z.). Žalobca v priebehu konania rozšíril žalobu na sumu 2.001,59 €, vrátane úroku z omeškania a následne taktiež upravil označenie žalovaného.

2. Súd prvej inštancie prvý krát vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 07.12.2012, ktorým žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy. Na odvolanie žalovaného odvolací súd uznesením zo dňa 30.09.2015, č.k. 6Co/194/2013-168 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a v odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že žalovaný správne vykonal žalobcovi zrážky z platu za obdobie od 22.02.2008 do 20.9.2008, pretože za toto obdobie žalobcovi nárok na príspevok na bývanie nevznikol. Žalobcovi vznikol nárok na príspevok na bývanie iba za obdobie od 20.09.2008 do 15.12.2008, t.j. od právoplatnosti uznesenia o schválení súdneho zmiernu a zastavenia trestného stíhania do konca žalovaného obdobia s poukazom na ust. § 172 ods. 3 písm. a) zák. č. 346/2005 Z.z., v znení platnom od 01.09.2008. Uložil súdu prvej inštancie vec opätovne prejednať, posúdiť dôvodnosť nároku uplatneného žalobcom a na základe vykonaného dokazovania rozhodnúť o merite veci s tým, že súd prvej inštancie je povinný riadiť sa právnym názorom odvolacieho súdu.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovi ako profesionálnemu vojakovi v dočasnej službe, ktorú vykonával vo Vojenskom útvare Prešov bolo dňa 22.02.2008 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za pokračujúci prečin urážka medzi vojakmi podľa § 396 ods. 1 Trestného zákona. V priebehu konania zo strany splnomocneného zástupcu žalovaného súd prvej inštancie zistil, že žalobcovi bol za mesiace február až december 2008 vyplácaný celý príspevok na bývanie vo výške 6.540,- Sk/

mesačne (217,08 €), celkom 2.387 € (11 x 217,08 €). Následne žalovaný vykonal 3 zrážky zo mzdy a to: v júli 2009 v auguste 2009, v septembri 2009, celkom vo výške 2.001,59 €. Súd prvej inštancie nárok žalobcu po právnej stránke posúdil podľa ust. § 172 ods. 1-4, 6,7 a 9 zák. č. 346/2005 Z. z., v znení platnom od 01.09.2008 a podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ. Konštatoval, že žalobca má nárok iba za čas od 20.09.2008 do 15.12.2008, t.j. od právoplatnosti uznesenia o schválení súdneho mieru a zastavení trestného stíhania, do konca žalovaného obdobia.

4. Súd prvej inštancie mal v konaní za preukázané, že žalovaný žalobcovi nesprávne vyplácal príspevok na bývanie za celé sporné obdobie t.j. 22.2.2008 do 15.12.2008 vo výške 6.540,- Sk za mesiac (217,08 €). Za toto obdobie mu vyplatil celkom sumu 2.387,- € (11 x 217,08 €). Následne mu žalovaný vykonal 3 zrážky zo mzdy a to: v júli 2009 vo výške 746,78 €, v auguste 2009 vo výške 725,94 e, a septembri 2009 vo výške 528,87 €, celkom vo výške 2001,59 €, ktorej sa žalobca v konaní domáha. V mesiaci február 2008 mal mať žalobca nárok na príspevok na bývanie iba za 21 dní, t.j. na alikvótnu čiastku vo výške 4.520,- Sk, čím mu vznikol preplatok vo výške 2.020,- Sk. Za mesiace marec - august 2008 mu bol vyplatený príspevok na bývanie vo výške 6 x 6.540,- Sk, t.j. 39.240,-Sk. Od 20.9.2008 mal nárok na príspevok za 10 dní mesiaca september 2008 vo výške 2.160,- Sk, pričom mu bol vyplatený príspevok v plnej výške t.j. 6.540,- Sk, čím mu vznikol preplatok vo výške 4.380,- Sk. Za obdobie od 22.2.2008 do 20.9.2008 mu tak vznikol preplatok celkom vo výške 1.514,-97 Sk (2.020 S+39.240,- Sk +4.380,-Sk =45.640,-Sk= 1.514,97 eur).

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca mal teda nárok na príspevok na bývanie iba za obdobie od 20.09.2008 do 15.12.2008, preto preplatok vo výške 1.514,97 € bol žalobcovi zrazený správne. Nakoľko však žalovaný žalobcovi zo mzdy zrazil sumu vyššiu, a to sumu 2.001,59 € , žalovaný je žalobcovi povinný doplatiť sumu 486,62 € (2.001,59 - 1.514,97). Žalobcovi nebol dôvodne zo strany žalovaného vyplatený príspevok na bývanie za obdobie od 22.02.2008 do 19.09.2008 vo výške 1.514,97 €, na tento mu nárok nevznikol a preto súd prvej inštancie v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Spolu so žalovanou sumou súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie i úrokov z omeškania za obdobie od 11.10.2009 do zaplatenie v súlade s čl. 1 Služobného predpisu č. 6, keď prvý deň omeškania žalovaného so zrazeným príspevkom bol 11. deň tohto mesiaca, a úrok z omeškania určil v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, keď v spore v prevažnej časti úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

6. Proti tomto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti II. a III. výroku napadnutého rozsudku z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania vo výške 1.018,46 € na účet právneho zástupcu žalobcu.

7. Uviedol, že podstata neprávneho právneho posúdenia veci spočíva v retroaktívnom uplatnení novely zákona č. 346/2005 s účinnosťou od 01.09.2008. I keď súd prvej inštancie postupoval na základe záväzného právneho názoru vysloveného odvolacím súdom, žalobca sa s týmto právnym názorom nemôže stotožniť, pretože má za to, že žalobca má nárok na výplatu príspevku na bývanie za obdobie od 22.02.2008 do 15.12.2008. Žalobca mal za to, že za obdobie, počas ktorého bolo voči nemu vedené trestné stíhanie, ktoré bolo právoplatne zastavené uznesením Vojenského obvodového súdu v Prešove zo dňa 03.09.2008, č.k. 1T/11/2008, mu nezanikol nárok na príspevok na bývanie, ale iba nárok na jeho výplatu, keďže nárok na príspevok na bývanie zaniká profesionálnemu vojakovi v dočasnej štátnej službe iba skončením služobného pomeru, k čomu v danom prípade nedošlo. A práve, ale nie len z tohto dôvodu žalobca považuje za zákonné, aby mu patril príspevok na bývanie v plnej výške aj za obdobie trestného stíhania, keďže zákon neuvádza, že nárok na príspevok za toto obdobie zanikol, malo byť iba pozastavené jeho vyplácanie. Žalobca mal za to, že vzhľadom na trvanie služobného pomeru žalobcovi nárok na príspevok na bývanie nezanikol, patrí mu v plnej výške a nárok na jeho výplatu mu opätovne vznikol, takže ak by mu nebol tento príspevok počas obdobia od začiatku do zastavenia trestného stíhania vyplácaný, po opätovnom vzniku nároku na jeho výplatu by mu musel byť doplatený za predmetné obdobie, keďže nárok na samotný príspevok nezanikol, pretože nebola splnená zákonná podmienka skončenia služobného pomeru.

8. Zároveň žalobca uviedol, že taktiež ust. § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z. z. uvádza, že ak súd rozhodne o oslobodení profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe spod obžaloby, alebo ak dôjde k

zastaveniu trestného stíhania tohto profesionálneho vojaka, patrí mu odo dňa vzatia do väzby príspevok na bývanie vo výške, ktorá mu patrila pre dňom vzatia do väzby. Toto ustanovenie je potrebné použiť v prípadoch keď dôjde k oslobodeniu profesionálneho vojaka dočasnej štátnej službe spod obžaloby, alebo k zastaveniu trestného stíhania. Žalobca uviedol, že skutočnosť, že druhá čas vety obsahuje iba prípad väzby je potrebné považovať len za zákonnú medzeru, ktorá musí byť vyplnená výkladom, v danom prípade systematicko-extenzívnym. Bolo by proti účelu tohto ustanovenia a akejkolvek spravodlivosti, či právu profesionálneho vojaka na príspevok na bývanie, aby mu nebol vyplatený preto, že trestné stíhanie bolo zastavené, ale počas neho nebol vo väzbe. Žalobca v odvolaní poukázal na intertemporalitu, keď zákon č. 346/2005 je hmotnoprávnou normou, a novela č. 144/2008 Z. z. neobsahuje prechodné ustanovenia, ani osobitné prechodné ustanovenia, vzťahujúce sa k zmene ust. § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z. z. Podľa žalobcu je potrebné na daný prípad aplikovať všeobecnú zásadu intertemporality pre hmotnoprávne predpisy a síce, že právne vzťahy vzniknuté pred účinnosťou neskorších právnych predpisov, sa spravujú skoršími právnymi predpismi a teda právnymi predpismi platnými a účinnými v čase ich začatia. Trestné stíhanie proti žalobcovi sa začalo za účinnosti zákona (§ 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z. z.), ktorý žalobcovi priznával spätnú výplatu príspevku na bývanie, ak sa proti nemu trestné stíhanie zastaví a nevyučoval z tohto zastavenia prípad schválenia zmluvy, preto je potrebné pri posudzovaní vychádzať z toho, že nielenže žalobcovi vznikol nárok na opätovné vyplácanie príspevku, ale mu vznikol nárok taktiež na jeho spätnú výplatu za obdobie trestného stíhania. V čase začatia trestného stíhania žalobcu bola platná a účinná úprava ust. § 174 ods. 4, a preto je podľa žalobcu neprípustné, aby mu bol v danom prípade retroaktívne použitý nový právny predpis v neprospech žalobcu. Preto nárok na výplatu príspevku na bývanie za sporené obdobie od 22.02.2008 do 15.12.2008 vznikol žalobcovi spätne po zatavení trestného stíhania v zmysle ust. § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z. z., v znení v platnom do 30.08.2008.

9. V prípade, že odvolací súd zotrvá na svojom právnom názore žalobca navrhol, aby odvolací súd vo veci pripustil dovolanie, pretože ide o vec dosiaľ neriešenú v judikatúre najvyššieho súdu.

10. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný a navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Žalovaný uviedol, že odvolanie žalobcu poukazuje na nesprávne právne posúdenie veci, ktoré spočíva v retroaktívnom uplatnení novely zákona č. 346/2005 vykonanej zákonom č. 144/2008 Z. z. z účinnosťou od 01.09.2008. Žalobca mal za to, že zákonodarcu nemal v úmysle retroaktívne pôsobenie tejto novely, inak by to normatívne vymedzil, ako aj v iných prípadoch nepravej retroaktivity. Žalobca opätovne zdôraznil, že za obdobie počas ktorého bolo voči nemu vedené trestné stíhanie mu nevznikol nárok na príspevok na bývanie, ale iba nárok na jeho výplatu. Momentom právoplatnosti uznesenia z 03.09.2008, sp. zn. 1T/11/2008 žalobcovi mal opätovne vzniknúť nárok na výplatu príspevku na bývanie. Tento nárok žalobca odvodzuje od ust. § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z. z., účinného v čase začatia trestného stíhania s tým, že zákonná medzera má byť doplnená extenzívnym výkladom.

11. Žalovaný poukázal na právny názor odvolacieho súdu uvedený v zrušujúcom uznesení, s ktorým sa stotožňuje a zároveň uvádza, že podľa § 172 ods. 3 písm. a) zák. č. 346/2005 Z. z., v znení účinnom v dobe začatia trestného stíhania, t.j. v dobe od 22.02.2008, nárok na výplatu príspevku na bývanie vznikne profesionálnemu vojakovi v dočasnej štátnej službe opätovne odo dňa rozhodnutia súdu o jeho oslobodení spod obžaloby alebo zastavenia trestného stíhania tohto profesionálneho vojaka. Teda podľa uvedeného ustanovenia nemohol vzniknúť profesionálnemu vojakovi opätovne nárok na výplatu príspevku na bývanie spätne, ale vždy len odo dňa rozhodnutia súdu o jeho oslobodení spod obžaloby, alebo zastavenia trestného stíhania.

12. Spätne nevznikol profesionálnemu vojakovi nárok na výplatu príspevku na bývanie dokonca ani v prípade, ak bol spod obžaloby rozhodnutím súdu oslobodený. Žalobca svoj právny názor ohľadom spätného doplatenia príspevku na bývanie odôvodňuje poukazom na ust. § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z. z., účinného v dobe začatia trestného stíhania podľa ktorého, ak súd rozhodne o oslobodení profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe spod obžaloby, alebo ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania tohto profesionálneho vojaka, patrí mu odo dňa vzatia do väzby príspevok na bývanie vo výške, ktorá mu patrila pred dňom vzatia do väzby. Tu však ide o osobitnú právnu úpravu výlučne len pre prípad, ak bol profesionálny vojak vzatý do väzby. V prípade žalobcu o taký prípad nejde, pretože žalobca nebol vzatý do väzby. Znenie ust. § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z. z. platilo do 31.08.2008. Podľa žalovaného teda žalobca ani podľa právnej úpravy v účinne v dobe nadobudnutia právoplatnosti

uznesenia o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania žalobca nemal právny nárok na opätovný vznik nároku spätne odo dňa začatia trestného stíhania.

13. Od 1. septembra 2008 bolo dovtedajšie znenie ustanovenia § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z. z. nahradené nasledujúcim znením: „Ak súd rozhodne o oslobodení profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe spod obžaloby, alebo ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania profesionálneho vojaka, okrem zastavenia trestného stíhania tým, že schváli zmiernosti medzi obvineným a poškodeným, a patrí mu odo dňa vzatia do väzby alebo odo dňa začatia trestného stíhania príspevok na bývanie vo výške, ktorá mu patrila pred dňom vzatia do väzby, alebo pred dňom začatia trestného stíhania. V prípade žalobcu síce došlo k zastaveniu trestného stíhania, ale schválením zmiernosti podľa § 220 Trestného poriadku. Kým zastavenie trestného stíhania je upravené v § 215 Trestného poriadku, zmiernosti je upravený v § 220 Trestného poriadku. Ak bolo trestné stíhanie zastavené podľa § 215 Trestného poriadku, pretože obvinený nie je trestne zodpovedný, chýba dôvod, pre ktorý by mu nemal byť príspevok na bývanie spätne doplatený. Ak však žalobca uzavrel zmiernosti podľa § 220 Trestného poriadku, bolo nesporne preukázané, že obvinený sa konania, pre ktoré bol trestne stíhaný, dopustil a k uvedenému konaniu sa priznal a zaviazal sa nahradiť škodu. Chýba teda logický a aj právny dôvod, prečo by mu mal nárok na výplatu príspevku na bývanie vzniknúť spätne. Tým by inštitút zániku nároku na výplatu príspevku na bývanie v prípade začatia trestného stíhania stratil akýkoľvek zmysel.

14. Žalobca sa snaží vzbudiť dojem absurdnosti a nelogickosti uvedených ustanovení, kedy „bezúhonnému?? profesionálnemu vojakovi nebude spätne doplatený príspevok na bývanie napriek skutočnosti, že trestné stíhanie voči jeho osobe bolo zastavené. Žalovaný zdôraznil, že trestné stíhanie voči žalobcovi nebolo zastavené z dôvodu, že by sa skutok nestal, alebo že by ho nespáchal žalobca, naopak, ku skutku došlo, bolo preukázané, že ho spáchal žalobca a tento sa spáchaniu priznal a nahradil škodu. Účelom § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z. z. je spätne doplatenie príspevku na bývanie tým profesionálnym vojakom, voči ktorým bolo trestné stíhanie zastavené, avšak z dôvodov podľa §215 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), h).

15. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (v zmysle ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže odvolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 01. 07. 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP, rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 CSP procesné účinky odvolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov CSP, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (článok II ods. 1 a ods. 2 CSP), vrátane článku III ods. 1 CSP.

16. Vzhľadom komu, že odvolanie zo strany žalobcu bolo podané ešte pred 01.07.2016, t.j. na účinnosti Občianskeho súdneho poriadku Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 CSP, a viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

17. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia u uviedol rozhodujúci skutkový stav zistený za riadne vykonaného dokazovania a svoj právny záver súd prvej inštancie aj dostatočným spôsobom odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 OSP (procesný predpis platný do 30.06.2016). Súd prvej inštancie opätovne vec prejednal, posúdil dôvodnosť nároku uplatneného žalobcom v súlade s ust. § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z. z., a opätovne rozhodol vo veci, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu v súlade s ust. § 226 OSP (procesný predpis platný d. 30.06.2016).

18. Žalobca sa žalobou zo dňa 30.09.2009, ktorú v priebehu konania upravil podaním zo dňa 30.04.2010 domáhal zaplata 2.001,59 eur s príslušenstvom. Predmetom konania ostalo v prejednávanej veci posúdenie nároku žalobcu na vyplatenie zrazených súm za príspevok bývanie za sporné obdobie od 22.02.2008 do 15.2.2008.

19. Voči žalobcovi, ktorý je profesionálny vojak z povolania v dočasnej službe, bolo dňa 22.02.2008 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za pokračujúci prečin - urážka medzi vojakmi podľa § 396 ods. 1 Trestného zákona. Toto trestné stíhanie bolo skončené schválením zmiernosti, ktorý bol uzatvorený dňa 17.07.2008 a následne došlo k zastaveniu konania uznesením Vojenského obvodového súdu v Prešove zo 03.09.2008, sp. zn. 1T/11/2008. Žalobca sa v zmiernosti zaviazal uhradiť poškodenému J. nemajetkovú ujmu vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 €).

20. V odvolaní žalobca opätovne uvádza, že má nárok na výplatu príspevku na bývanie za obdobie od 22.02.2008 do 15.12.2008, pričom opätovne poukázal na právnu úpravu v čase vzniku nároku, t.j. na ust. § 172 ods. 2 písm. b) zák. č. 346/2005 Z.z., v znení platnom a účinnom v čase začatia trestného stíhania, t.j. do 31.08.2008 v zmysle, ktorého „nárok na výplatu príspevku na bývanie zaniká profesionálnemu vojakovi v dočasnej štátnej službe odo dňa vzatia do väzby na základe rozhodnutia súdu, alebo odo dňa začatia trestného stíhania. Zároveň žalobca uviedol, že za obdobie počas ktorého bolo voči nemu vedené trestné stíhanie mu nezanikol nárok na príspevok na bývanie, ale iba nárok na jeho výplatu.

21. Odvolací súd už vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 30.09.2015 vyslovil, že vznesením obvinenia a začatím trestného stíhania voči žalobcovi dňa 22.02.2008 došlo priamo zo zákona k zániku nároku žalobcu na výplatu príspevku na bývanie, a to podľa § 172 ods. 2 písm. b) zák. č. 346/2005 Z.z. Ustanovenie § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 účinné do 31.08.2008 vôbec neupravovalo nárok na spätnú výplatu príspevku na bývanie po zastavení konania. Ustanovenie § 172 ods. 4 zák. č. 346/2005 Z.z., účinné od 01.09.2008 priznáva spätnú výplatu príspevku na bývanie aj do dňa začatia trestného stíhania v prípade, ak súd rozhodol o oslobodení spod obžaloby, alebo ak bolo trestné stíhanie zastavené, avšak s výnimkou prípadu zastavenia trestného stíhania schválením zmiernosti medzi obvineným a poškodeným.

22. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení jednoznačne konštatoval, že prechodné ustanovenia k úpravám, účinným od 01.09.2008, zavedeným zák. č. 144/2008 Z. z. neboli prijaté, preto je potrebné vychádzať v súvislosti s aplikáciou príslušného znenia právneho predpisu z právnej teórie a ústavných princípov, v zmysle ktorých pri zmene platí všeobecné pravidlo, že právne vzťahy, ktoré vznikli za platnosti a účinnosti skoršieho právneho predpisu, teda pred prijatím zmeny, sa aj po jeho zmene neskorším právnym predpisom naďalej spravujú právnym predpisom za účinnosti ktorého vznikli, ak neskorší právny predpis neustanovuje inak. Zároveň odvolací súd konštatoval, že hmotnoprávne normy sa neuplatňujú na účinky, ktoré vznikli pred nadobudnutím ich účinnosti, ale odo dňa nadobudnutia ich účinnosti upravujú všetky budúce účinky situácií, ktoré vznikajú na základe skorších právnych predpisov (okrem situácií, keď sú splnené výnimočné podmienky na retroaktívne uplatňovanie, čo nie je prípad v prejednávanej veci). Na daný prípad je preto potrebné vychádzať z ustanovenia zák. č. 346/2005 Z. z., v znení účinnom v čase zastavenia trestného stíhania voči žalobcovi, ktoré bolo právoplatne zastavené dňa 20. 9. 2008, pretože podľa odvolacieho súdu tento moment je rozhodujúci pre vznik nároku na spätné vyplatenie príspevku na bývanie, keďže ide o budúci účinok situácie, ktorá vznikla na základe skorších právnych predpisov. Správne preto súd prvej inštancie na danú vec aplikoval ust. zák. č. 346/2005 Z.z., v znení účinnom v čase od 01.09.2008.

Správne taktiež žalovaný poukázal na ust. § 172 ods. 3 písm. a) zák. č. 346/2005 Z.z., v znení účinnom v dobe začatia trestného stíhania, t.j. v dobe od 22.02.2008 (v zmysle, ktorého nárok na výplatu príspevku na bývanie vznikne profesionálnemu vojakovi v dočasnej štátnej službe opätovne odo dňa rozhodnutia súdu o jeho oslobodení spod obžaloby, alebo zastavenia trestného stíhania tohto profesionálneho vojaka), pričom podľa tohto ustanovenia nemohol vzniknúť profesionálnemu vojakovi opätovne nárok na výplatu príspevku na bývanie spätne, ale vždy len odo dňa rozhodnutia súdu o jeho oslobodení spod obžaloby, alebo zastavenia trestného stíhania. Žalovaný taktiež poukázal na skutočnosť, že u žalobcu síce došlo k zastaveniu trestného stíhania, avšak bolo to schválením zmiernosti podľa ust. § 220 Trestného poriadku, pričom ak žalobca uzavrel zmiernosť podľa § 220 Trestného poriadku, bolo nesporne preukázané, že obvinený sa konania pre ktoré bol trestne stíhaný, dopustil k uvedenému konaniu sa priznal a zároveň sa zaviazal nahradiť škodu. I podľa odvolacieho súdu z doteraz vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané, že trestné stíhanie voči žalobcovi nebolo zastavené z dôvodu, že by sa skutok nestal, naopak vykonaním dokazovania bolo preukázané, že skutok spáchal žalobca, k tomuto skutku sa žalobca i priznal a zároveň sa zaviazal nahradiť škodu.

23. Správne preto súd prvej inštancie postupoval, keď žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 486,62 €, vrátane úroku z omeškania a vo zvyšku žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

24. Pokiaľ žalobca v odvolaní navrhol, aby odvolací súd vo veci pripustil dovolanie z dôvodu, že ide vec dosiaľ neriešenú v judikatúre najvyššieho súdu, odvolací súd poukazuje na nový procesný predpis, a to Civilný sporový poriadok platný od 01.07.2016, keď nová právna úprava upúšťa od podmienok prípustnosti, tak ako boli uvedené v ustanovení § 238 a § 239 OSP (procesný predpis platný do 30.06.2016). Nový procesný poriadok upravuje prípustnosť dovolania v ust. § 419 a nasl., pričom odvolací súd poukazuje na poučenie, v ktorom sú uvedené podrobné podmienky prípustnosti dovolania (§ 419 a nasl. CSP).

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, avšak žiadne trovy odvolacieho konania mu nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).